

hed, som kom frem hos det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Jeg tror nu hverken, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har følt sig besejret i den Kamp, som der førtes, eller har haft nogen Grund dertil, ej heller, at den Holdning, Tinget udviste overfor det ærede Medlem, i den Situation egentlig var mere til Ære for de Mennesker, som stode her og lo højlydt, end for det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, som alene kæmpede imod alle de andre.

Men det er let nok at indkassere en Sejr, naar man er rede til at lægge Situationen saaledes til Rette for sig selv, at man kan sige, at man har sejret, som Ordføreren har gjort i Dag, idet han sagde til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at han var det ærede Medlem taknemmelig for, at det ærede Medlem havde indrømmet, at vi i Finansudvalget en Times Tid havde drøftet det her foreliggende Forslag, efter at den højtærede Minister havde forladt Finansudvalget. Dette gav den ærede Ordfører sig Mine af at kunne indkassere som en Anerkendelse af, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nu indrømmede den Paastand, som er fremsat af den højtærede Minister og af den ærede Ordfører derefter gentaget, at der skulde foreligge en anden Behandlingsmaade med Hensyn til det her foreliggende Forslag end den sædvanlige. Men her har den ærede Ordfører baaret sig ganske urigtigt ad. Han har her aldeles ingen Sejr at indkassere, hverken en stor, som han tidligere mente at have vundet over det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, ej heller en lille Sejr. Thi det er kun ganske naturligt og rimeligt og naturligvis ogsaa i Overensstemmelse med Sandheden, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har sagt, at efter at den højtærede Kultusminister havde været til Konference i Finansudvalget, og vi der havde drøftet Tanken om Dyrtidstillæg til Skolelærerne, saa drøftede vi . .

Formanden: Jeg vil henstille, at man nu holder op med denne Debat om Udvalgsforhandlingerne; det fremmer saa vist ikke Sagen.

Zahle: Jeg er næsten færdig med at forklare denne Sags Sammenhæng, men hvis den højtærede Formand ikke tillader mig at gaa videre, maa jeg afslutte med at sige, at der er aldeles ikke foregaaet

noget mærkeligt i denne Sag, den er behandlet som alle andre: først Konference og derefter Formulering af Ændringsforslagene. Men forøvrigt er dette jo en Sag mellem Ledelsen af Finansudvalget og den højtærede Minister og ikke en Sag mellem Forslagsstillerne og den højtærede Minister. Forslaget foreligger jo nu her med Ledelsens Billigelse, og det gælder nu om at tage Stilling til det. Nu er Stillingen den: vil man nægte nødlidende Skolelærere Dyrtidstillæg, efter at man i Fjor gav Officererne højere Løn, og efter at man i Aar har givet Kancelliembedsmændene højere Løn? Det er det Spørgsmaal, der nu foreligger til Afgørelse rent bortset fra, hvorledes Sagen tidligere er bleven behandlet.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende det Forslag, som staar omtalt i Bilagene under Nr. 116 og drejer sig om det Monument, man vil anbringe i Nationalmuseets Gaard. Jeg har lagt Mærke til en Særegenhed hos den højtærede Minister, som i høj Grad har glædet mig. Det er den, at da den højtærede Minister i sin Tid begrundede dette Forslag i Finansudvalget, læste den ærede Minister en Skrivelse op og indskrænkede sig dertil, og da den højtærede Minister i Dag i dette høje Ting begrundede Forslaget, læste han ligeledes en Skrivelse op og indskrænkede sig dertil. Dette giver mig en glædelig Følelse af, at den højtærede Minister og jeg egentlig ere enige om, at denne Sag ikke er rigtig velbegrunder, og jeg glæder mig ved at tro, at den højtærede Minister er en saa forstandig Mand, at han egentlig ikke rigtig ønsker selv at tage Ansvar for at begrunde og anbefale dette i høj Grad uheldige Forslag. Naar man saa ser paa, hvilken Begrundelse der er fremsat i Skrivelsen fra Museumsraadet, gør man en overraskende Opdagelse, idet man først faar at vide, at nu skal der lægges ny Stenbro inde i Nationalmuseets Gaard, og da der nu skal lægges ny Stenbro inde i Gaarden, er man kommen til at tænke paa, hvad man kunde gøre med det samme, og saa har et eller andet lyst Hoved faaet denne højst mærkværdige Idé, at man kunde lave nogle Papier-maché Sten, saadan en imiteret Stendysse; jeg ved ikke, hvad den skal laves af, jeg vilde ønske, at man vilde tømre den op af Pindværk, trække den over med Lærred og lade Carl Lund male den. Det var det allerletteste, og saa kunde man haabe snart igen at blive af med den. Men der staar desto-